

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister Finansów

Pârât: Jan Mateusiak

Dispozitivul

Articolul 18, litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că, în cazul încetării activității economice impozabile a unei persoane impozabile, deținerea de bunuri de către aceasta, în cazul în care aceste bunuri au dat dreptul la o deducere a taxei pe valoarea adăugată la achiziționarea lor, poate fi asimilată unei livrări de bunuri efectuate cu titlu oneros și supuse taxei pe valoarea adăugată, dacă perioada de regularizare prevăzută la articolul 187 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162, a expirat.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iunie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – EURO 2004. Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Cauza C-291/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Uniunea vamală — Tariful vamal comun — Valoare în vamă — Stabilirea valorii în vamă — Valoare de tranzacție — Preț plătit efectiv — Îndoieli întemeiate pe veridicitatea prețului declarat — Preț declarat care este inferior prețului plătit în cadrul altor tranzacții privind mărfuri similare)

(2016/C 305/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EURO 2004. Hungary Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Dispozitivul

Articolul 181a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3254/94 al Comisiei din 19 decembrie 1994, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei practici a autorităților vamale precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate pe baza valorii de tranzacție a unor mărfuri similare, metodă care figurează la articolul 30 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, atunci când valoarea de tranzacție declarată este considerată anormal de scăzută în raport cu prețurile de cumpărare statistice medii practicate la importul de mărfuri similare, în pofida faptului că autoritățile vamale nici nu au combătut, nici nu au pus într-un alt mod la îndoială autenticitatea facturii și a certificatului de transfer care au fost prezentate în vederea dovedirii prețului plătit efectiv pentru mărfurile importate, importatorul neprezentând însă, în răspunsul la o solicitare în acest sens din partea autorității vamale, alte elemente de probă sau informații pentru a demonstra exactitatea valorii de tranzacție declarate a acesteia.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.